

ה"ת 23885/01/14 - עיד עדוי,אנור עדוי,ע.מ.ת. - ערוצי מדידה ותשתיות בע"מ נגד משטרת צפת

בית משפט השלום בקריית שמונה

ה"ת 23885-01-14 עדוי ואח' נ' משטרת צפת
תיק חיצוני:

בפני מבקשים	כב' השופט מורן מרגלית
1. עיד עדוי	
2. אנור עדוי	
3. ע.מ.ת. - ערוצי מדידה ותשתיות בע"מ	
נגד משיבה	משטרת צפת

החלטה

בפניי בקשה דחופה לביטול תנאי שחרור תפוסים.

רקע כללי:

ראשיתו של ההליך דנן בבקשה אשר הוגשה על ידי המבקשים ביום 13.1.14 במסגרתה עתרו להשבתם של שלוש משאיות מתוצרת VOLVO ושופל מתוצרת CATERPILLAR (להלן: **התפוסים**) אשר נתפסו על ידי המשיבה ביום 10.1.14.

בקצירת האומר ייאמר, כי התפוסים נתפסו בחשד לביצוע עבירה של העברת חומר מאתר עבודה ביישוב בר יוחאי לאתר עבודה במושב דלתון וזאת, ללא קבלת היתר ממנהל מקרקעי ישראל.

במסגרת הדיון אשר התקיים ביום 20.1.14, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמה לפיה ישוחררו התפוסים בכפוף למילוי תנאים אלה: עיקול ברישום במשרד הרישוי, איסור דיספוזיציה בתפוסים או העברתם לידי צד ג', ביטוח התפוסים בביטוח מקיף לטובת המדינה, חתימה על התחייבות עצמית על ידי כל אחד מן המבקשים על סך של **250,000 ₪** וכן, ערבות צד ג' על סכום דומה.

בית המשפט (ס. הנשיא המנוח, כבוד השופט מ. נדל) אישר את הסכמת הצדדים ונתן לה תוקף של החלטה.

הבקשה דנו:

ביום 17.9.14, הגישו המבקשים בקשה דחופה במסגרתה עתרו לביטול תנאי שחרור התפוסים אשר נקבעו בהחלטה מיום 20.1.14 ואשר פורטו לעיל.

את בקשתם זו, השתיתו המבקשים על הוראותיו של סעיף 58 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: **חוק המעצרים**).

לטענתם, תנאי שחרור התפוסים מולאו על ידם כבר ביום 21.1.14 ולפיכך, משלא הוגש כתב אישום כנגדם בחלוף 180 ימים מיום שחרור התפוסים בערובה ולא הוגשה כל בקשה להערכת תוקף הערבויות, אזי יש לראות בתנאי השחרור כבטלים ללא צורך בנקיטת פעולה משפטית כלשהי.

לפיכך, עתרו המבקשים כאמור להורות על ביטול תנאי שחרור התפוסים.

במסגרת השלמת טיעוניהם בכתב, ציינו המבקשים כי לבית המשפט לא מסורה הסמכות להאריך את תוקף תנאי הערובה משחלפו 180 ימים מיום שחרור התפוסים ולא הוגש אישום.

כן נטען, שהסעיפים עליהם נסמכת המשיבה בתגובתה אינם רלוונטיים לענייננו וכן, כי יש לראות במשיבה כמי שגילתה דעתה שאין חשיבות רבה לערבויות אלה משלא פעלה להארכת תוקפן במועד.

תגובת המשיבה:

המשיבה מתנגדת לבקשה.

במסגרת תגובתה מיום 5.10.14 טענה המשיבה, כי החלטת בית המשפט במסגרתה הורה בית המשפט על החזרת התפוסים לידי המבקשים ניתנה מכוח סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: **הפקודה**).

כן צוין, כי במסגרת החלטתו זו לא קצב בית המשפט מועד לפקיעתם של תנאי השחרור.

במצב דברים זה, הרי שהוראותיו של סעיף 35 לפקודה, לפיהן במידה ולא הוגש אישום בתוך 6 חודשים יש להשיב את התפוסים לידי המבקשים, לא חלות.

המשיבה הוסיפה וציינה, כי תיק החקירה הועבר לתביעות לצורך בחינת חומר הראיות וכי בכוונתה לעתור לחילוט התפוסים עם סיום ההליך.

דין והכרעה:

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לדחייה ואנמק.

כבר בתחילה יצוין, כי הוראות החוק המסדירות את סוגיית תפיסתם של חפצים, ואשר חלות על המקרה דנן, מצויות בפרק הרביעי לפקודה.

כעולה מתגובת המשיבה מיום 19.1.14, התפוסים נשוא תיק זה נתפסו מכוח הסמכות המוקנית לה במסגרת סעיף 32 לפקודה.

כמו כן, מעיון בבקשתם הראשונה להשבת התפוסים בתיק זה עולה, כי הושתתה היא על הוראותיו של סעיף 34 לפקודה הקובע כדלקמן:

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

משאלו הם פני הדברים, הרי שהחלטתו של בית המשפט מיום 20.1.14, במסגרתה נקבע למעשה מה יעשה בתפוסים, ניתנה מכוחו של סעיף 34 לפקודה אשר נוסחו הובא לעיל.

ודוק, העובדה כי בית המשפט התיר את השבת התפוסים לידי המבקשים אין בה כדי לשנות ממעמדם כלל ועיקר.

לפיכך, כבר בשלב זה יש לקבוע כי התשתית המשפטית עליה השתיתו המבקשים את בקשתם איננה רלוונטית לענייננו ודי בכך כדי להביא לדחיית בקשתם.

למעלה מן הצורך אוסיף, כי דין הבקשה להידחות אף חרף העובדה שחלפו למעלה משישה חודשים מיום שחרור התפוסים בתנאים ואנמק.

סעיף 35 לפקודה אשר כותרתו: "החזרת התפוס לפי צו" קובע כדלקמן:

"אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע".

מעיון ברישא של הסעיף עולה, כי לצורך החזרתו של תפוס למי שממנו נתפס, יש צורך בהתקיימותם של תנאים מצטברים כפי שיפורט להלן: חלוף תקופה בת שישה חודשים מיום התפיסה, אי הגשת כתב אישום, וכן, שלא ניתן צו על

אותו חפץ לפי סעיף 34 לפקודה.

כפי שצוין לעיל, במקרה דנן ניתן צו מכוחו של סעיף 34 לפקודה ולפיכך, לא מתקיימים תנאי סעיף זה בענייננו.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

יחד עם זאת מצאתי לקבוע, בהמשך להחלטתו של כבוד ס' הנשיא המנוח, השופט נדל, מיום 20.1.14, לאור חלוף הזמן, כי במידה ולא יוגש כתב אישום בתוך 45 ימים מהיום הרי שהתוצאה תהיה ביטולם של התנאים אשר נקבעו במסגרת אותה ההחלטה.

ניתנה היום, י"ג תשרי תשע"ה, 07 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.